

тука между насъ единъ новакъ съ кого-то не сме задоволни, а той е господство му дѣто сега тегли Картѣ. Азъ като вы видѣхъ че ги глѣдате и ся подсмивате нѣколко пѣти на неговѣ-тѣхъ неспособность, увѣрихъ ся че си майсторъ на игрѣ-тѣхъ и мыслѣхъ че ако останемъ съгласни ще бѣдемъ чести-ти.

Шеф. Какъ става това, Господине?

Бойчо. Увѣрете ся че ся съдружавате съ едни голѣмы хора, кой-то считать свѣта за едниѣ голѣмѣ кѣщѣ, дѣто ся играе, дѣто секой споредъ способностъ-тѣхъ си печели пары и дѣто може да пропадне само оня, кой-то не си отвара очи-тѣ въ игрѣ-тѣхъ.

Шеф. (безъ сѣрдце) Наистина, Господине, поученіе-то ви за мене е толко ново, както и тая игра, отъ коѣ-то нищо непроумѣвамъ.

Бойчо. Не ся шегувайте. — Може бы да сте отъ друго нѣкое таково дружество? — Но (турна пѣрестъ на уста) оня, кой-то разбира тоя занаятъ нема да издаде майстора. Но да ли ще мыслите и сѣдите злѣ за моя характеръ? — Азъ съмъ единъ почтенъ човѣкъ, и имамъ познанство съ по-първы-тѣхъ кѣщѣ. — Извѣстете ся за мене; име-то ми е Киръ Бойчо. Довечера ще мя наидете на казино-то (оставя Стефана и сѣда пакъ да играе).

Шеф. (останва стоешкомъ съ прѣкрѣстени рѣцѣ) Такава ли е была работѣ-тѣхъ — Да станѣ комарджіа, та да могѣ да спечелвамъ изобилно хлѣба си. — Ама добра работа — Комарджіа и лѣжець ли да стана? — не! Киръ Бойчо е единъ почтенъ мѣжъ и ималъ познанство съ по-първы-тѣхъ кѣщѣ (горчиво усмихнать) ихъ! тыя ваши по-първы кѣщѣ знаѣхъ азъ каквы сѣхъ! ха! ха! ха!